

תת"ע 2827/07/17 - מדינת ישראל נגד דומיקאר בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2827-07-17 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ

לפני כבוד השופט דין סעדון

מדינת ישראל

הנאשמה:

נגד

דומיקאר בע"מ

הנאשמה:

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בעניינה של הנאשמת לאחר שלא התקיצה לדין.

ביום 20.10.16 נרשם לנאשمت דוח שענינו עבירה אי צוות לאור אדם ברמזו. הזמנה לדין מיום 17.7.17 נמסרה דין ידי "הדר" מטעם הנאשמת. הנאשמת לא התקיצה לדין ונשפטה בהיעדרה. ראוי לציין כי בעוד **שהזמנה לדין** נמסרה לנאשמת דין בכתבות "نمלה תעופה בן גוריון" הרו שمبرיבות לא ברורות נעשו ניסיון להמציא את **פסק דין** למען ברוחם המדע 8 רחובות. מען שהנאשמת מכחישה קשר אליו.

כשנתים לאחר מועד מתן פסק הדין הוגשה בקשה זו. בבקשתה נאמר כי תושב חוץ החיזק ברכב בעת העבירה. בבקשתה להסביר הדוח נשלחה למשטרת ישראל ביום 16.12.4. בבקשת ההסביר התבססה על "הצורה" מטעם בעל תפוקיד בנאשמת מיום 16.12.4 בצוירוף חזויה ההשקרה. הנאשמת טעונה כי מחדלה של משטרת ישראל בצע הסביר הדוח במועד גרמה להרשעתה על לא עוויל בכפה ולא עוד אלא שהדבר יצר חיוב בכנס גבוה פי 4 מגובה הקנס ליחיד. הוא מרשיע את הנאשמת בעבירה על לא עוויל בכפה ומגדיל לעשות ומשית עליה קנס גבוה פי 4 מכך שהוא מושת בנסיבות זהות על יחיד.

התביעה מתנגדת לבקשתה מן הטעמים הבאים: ראשית, הבקשתה לוקה בשינויו ניכר, דבר המצביע על התנהלות בלתי תקינה מצד הנאשמת. שנייה, מדובר בפסק דין חלוט שהמועד לערער עליו או לעתור לביטולו חלף זה מכבר. שלישיית, מדובר בחברה שעיקר עיסוקה בהשכרת רכב ועל כן ראוי שתתנהל בהתאם.

נקודת המוצא לדין היא כי הנאשمت זומנה כדי לדין ממנה נעדנה. הדיון מאפשר לנאשמת לבטל את פסק הדין אם תגש בקשהה תוך 30 ימים מהמצאת פסק הדין לדייה ותראה כי הייתה סיבה סבירה לאירוע התיעצבותה או כי קיימים חשש שהותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין. לאחר תקופה של 30 ימים שהוקצבו לצורך הגשת בקשה לביטול פסק דין חלפה. עם זאת, לא שוכנעתי כי פסק הדין בתיק נשלח למקרה החוקי של הנאשמת. הזמנת לדין נשלחה לנמל תעופה בגין גורוון והומצאה כדין. סיבת לא ברורה הומצאה פסק הדין למען שונה בלי להראות כי חל שינוי כלשהו במענה של הנאשמת. יתר על כן, פסק הדין הוכח בסופו של יום ברחוב המדע 8 ואין אינדיקציה לכך שתכלית הומצאה, שהיא להביא את פסק הדין לידיעת הנאשמת, הוגשמה. למשל הוכיח מהו המועד המדויק קיבלה הנאשמת את פסק הדין או ידעה על תוכנו באופן המקיים כלפי מנייעות מלהסתמך על היעדר המצאה חוקית, אין ידיים לקבוע כי הנאשמת החמיצה את המועד בהגשת בקשה זו.

ומכאן לגוף של עניין. הנאשמת זומנה כדי לדין אליו לאירועה. אין בבקשת בدل הסבר למחדל. חמור מכך, כיוון שהנאשמת הזמנת לדין ידעה על ההליך לו היא צד הרי שגם אם בחרה לא להתייצב לדין סיבת זו או אחרת, עדין תמהה עד מאד מדוע ישבה כשנתיים בחיבור ידים בלי לבדוק מה היו תוצאותיו של הליך לו הייתה היא צד, הזמנת לדין בו כדי אף בחרה לא להתייצב.

הטעם הנוסף לביטול פסק הדין הוא חשש כי אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשמת. הנאשמת טוענת כי הגישה בקשה להסביר הדוח שלא נונתה והמחדל פגע בה. קיימים קושי לקבל את הטענה. **ראשית**, כיוון שהנאשמת זומנה כדי לדין בתיק הרי שנבע מכך שבתיק טרם בוצעה הסבה והדבר היה ידוע או צריך להיות ידוע לנאשמת. אין בבקשת כל הסבר מדוע לא פעולה הנאשמת בשקיידה ראה מול משטרת ישראל לסייע בהצלחה את תהליך ההסביר מעשה שהתחווור לה עקב הזמנתה לדין, כי ההסביר לא הושלםה. **שנית**, הנאשמת סמוכה לצורך ההסביר על מסמר שכונה "צחיר". מסמר זה אינו תצהיר ערוך כדי והוא אף אינו מתימר להיות זהה. מדובר ב"צחירה" גרידא של גורם בחברה בוגע לפתרוי מחזק הרכב בעת העבירה וצירוף הסכם שכירות. לא הוכח כי בבקשת ההסביר בצירוף המסמכים האמורים התקבלה פיזית אצל משטרת ישראל ולא ברור מה הייתה עמדת משטרת ישראל ביחס לבקשת ההסביר על בסיס המסמכים שהועברו אליה מהנאשמת. נזכיר כי פסיקה מנהה בעניין ביצוע הסבות דוחות לתושבי חוץ קבוע כי ל"תובע" קיימים שיקול דעת רחב בעניין דרישת מסמכים לצורך עמידה בנטול לסתירת חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 27 לפיקודת התעבורה. נקבע כי **"קיימים קושי בלתי נמנע באיתור תיר או תושב חוץ שהה ביום פלוני בישראל לצורך הנפקת והמצאת דוח בריית הכנס.. אל מקום מושבו בחו"ל... קושי זה יופחת אם יצורף לבקשת ההסביר העתק**

מדרכונו של תושב החוץ... מכל מקום, זה עיקר, דרישת עותק הדרcum על ידי "התובע" מצויה גם מצויה בתחוםי סמכותו לצורכי הפעלת שיקול הדעת להסבת הדוח (עפ"א 25176-01-13) **עיריית אשדוד נ' שלמה תחבורה 2000**, פס' 9 (30.12.13); הדגשה נוספת). על כן, משעה שבבקשת הנאשמה אין פירוט אם בקשה ההסבה התקבלה במשטרת ישראל ולא צוין כי נאמר לנאשמת כי הדוח יוסב על בסיס המסמכים שצירפה אין אפשרות לקבוע כי אי הסבת הדוח היא מחדל הרובץ לפתחה של משטרת ישראל ולא לפתחה של הנאשמת. אוסף כי הנאשמת, מסיבותיה, נמנעה מלצרף לבקשתה את עדמת משטרת ישראל לבקשת הנאשמת להסבת הדוח. נכון כל האמור לא הוכח כי קיים בסיס לטרוניות הנאשמת בנוגע לאי ביצוע הסבה במועד. משלא הוכח לפתחו של מי רובץ המחדל באוי ביצוע ההסבה במועד, היינו לפתחה של הנאשמת אווח לפתחה של משטרת ישראל, מילא לא ניתן לקבוע כי הרשות הנאשמת בדיון עקב אי ביצוע הסבה הנעוז במחדר הנאשמת גורם לה עיוות דין. זאת ועוד, מאותה סיבה ממש קיימים קושי לקבוע כי קנס שהוטל ע"פ חוק על תאגיד (פי 4 מגובה הקנס ליחיד) אינו עונש מידתי.

לסיכום, הנאשמת לא סיפקה בدل הסבר סביר למחדלה להתייצב לדין אליו זומנה בדיון. אני מקבל את טענת הנאשמת כי לא ידעה על פסק הדין הוואיל וזה לא הומצא לה בדיון. עם זאת, משעה שהנאשמת ידעה על ההליך המשפטי שהוא צד לו ידעה כי קיימים דיון בבית המשפט אליו זומנה בדיון ולא התיצבה, נראה לי כי הנאשמת הייתה יכולה למצוות **בודדות מלאה** את תוכאות מחדליה, גם אם פסק הדין לא התקבל בידה. כפי שציינתי לעיל, לתובע הנדרש לבקשת הסבת דין קיים שיקול דעת אליו מוסמיכים לדרש לצורך ביצוע ההסבה. משכך ומשלא הוכח במסגרת הבקשה כי בקשה ההסבה התקבלה על ידי משטרת ישראל והמסמכים שהוצעו הניתנו את דעתו של "תובע" מוסמך, לא אוכל לקבוע כי אי ביצוע ההסבה - "מחדרל" שעליו ידעה הנאשמת למצער מן ההזמנה בדיון שנמסרה לה בדיון - גרם לה עוול. בהתאם, לא אוכל לקבוע כי הותרת הרשותה על כנה והטלת קנס כחוק גורמים לנאשמת עוול.

חרף סיכויה **הدلלים עד מאד** של הבקשה להתקבל ולפניהם משורת הדין יבוטל פסק הדין כפוף לשניים אלה: (א) הגשת תצהיר ערוך בדיון מטעם הגורם המוסמך בנאשمت ובו ויתור על טענת התישנות, ככל שעמדה טענה כזו לנאשמת; (ב) תשלום הוצאות בסך 1600 ₪ לטובת אוצר המדינה וזאת עד יום 28.8.19. מובהר כי ככל שלא יקיים שני התנאים האמורים **במצטבר** - ישאר פסק הדין בעינו.

ניתנה היום, י"ט تموز תשע"ט, 22 ביולי 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il